

5. Direktyva 2002/46 turi būti aiškinama taip, kad ji draudžia nustatyti didžiausius vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekius, kurie gali būti naudojami maisto papildų gamyboje, kai, nesant įrodyto pavojaus asmenų sveikatai, nebuvo nustatyta didžiausia leistina saugi šių vitaminų ir mineralinių medžiagų koncentracija, nebent tokia priemonė pateisinama pagal atsargumo principą, jeigu atlikus mokslinį įvertinimą paaiškėja, kad išlieka abejonių dėl visuomenės sveikatai gresiančio realaus pavojaus buvimo ar jo masto. Nustačius šių didžiausių leistiną saugią koncentraciją, neatmestina galimybė, kad bus nustatyti gerokai mažesni didžiausi vitaminų ir mineralinių medžiagų kiekiai, kurie gali būti naudojami maisto papildų gamyboje, nei ši koncentracija, jei šių didžiausių kiekių nustatymas gali būti pateisintas, atsižvelgiant į Direktyvos 2002/46 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse esančius kriterijus, ir jei jis atitinka proporcingumo principą. Tai kiekvienu atskiru atveju turi įvertinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 327, 2008 12 20.

2010 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols prieš Land Tirol (Landesgericht Innsbruck (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

(Byla C-486/08) (¹)

(Socialinė politika — Bendrieji susitarimai dėl darbo ne visą darbo dieną ir dėl darbo pagal terminuotas sutartis — Nacionalinės teisės aktuose ne visą darbo dieną, nereguliariai arba pagal terminuotą sutartį dirbantiems sutartininkams numatytos nepalankios nuostatos — Vienodo požiūrio principas)

(2010/C 161/11)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landesgericht Innsbruck

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols

Atsakovė: Land Tirol

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Landesgericht Innsbruck — 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyvos 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kuri sudarė Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungą (UNICE), Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centras (CEEP) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (ETUC) (OL L 14, 1998, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk.,

3 t., p. 267–272) priedo 4 straipsnio 1 ir 2 punktų, 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, 1999, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368) priedo 4 punkto ir 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (OL L 204, p. 23) 14 straipsnio 1 dalies c punkto išaiškinimas — Sutartininkų darbą reglamentuojantys nacionalinės teisės aktai, kurie netaikomi tam tikroms kategorijoms ne visą darbo dieną, nereguliariai ar pagal terminuotą sutartį dirbantiems darbuotojams — Nepalankios nuostatos, reglamentuojančios tarnautojų, pereinančių nuo darbo visą darbo dieną režimo prie darbo ne visą darbo dieną režimo, ir tarnautojų, išeinančių į dviejų metų tėvystės atostogas, teisę į metines atostogas — Vienodo požiūrio į darbuotojus vyrus ir darbuotojus moteris, į visą darbo dieną dirbančius ir ne visą darbo dieną dirbančius darbuotojus, pagal terminuotą sutartį dirbančius ir pagal neterminuotą sutartį dirbančius darbuotojus principas

Rezoliucinė dalis

1. Atitinkamą Sąjungos teisę, ypač 1997 m. birželio 6 d. sudaryto Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, išdėstyto 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyvos 97/81/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl darbo ne visą darbo dieną, kuri sudarė Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungą (UNICE), Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centras (CEEP) ir Europos profesinių sąjungų konfederacija (ETUC), iš dalies pakeistos 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos direktyva 98/23/EB, priede, 4 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti kaip draudžiančią nacionalinės teisės nuostatą, kaip antai 2008 m. lapkričio 8 d. Tirolio federalinės žemės įstatymo dėl sutartininkų (Tiroler Landes-Vertragsbedienstetengesetz) iki 2009 m. vasario 1 d. galiojusios redakcijos 55 straipsnio 5 dalis, pagal kurią, pakeitus darbuotojo darbo valandas, dar nepanaudotos atostogos perskaičiuojamos taip, kad darbuotojui, kuris vietoj visos darbo dienos pradeda dirbti ne visą darbo dieną, sumažinamas mokamų kasmetinių atostogų dienų, kurių jis sukauptė, tačiau negalėjo jomis pasinaudoti dirbdamas visą darbo dieną, skaičius arba jis gali panaudoti šias atostogas tik gaudamas sumažintą atostoginių sumą.

2. 1999 m. kovo 18 d. sudaryto Bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis, išdėstyto 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis priede, 4 punktas turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės nuostatą, kaip antai 2008 m. lapkričio 8 d. Tirolio federalinės žemės įstatymo dėl sutartininkų iki 2009 m. vasario 1 d. galiojusios redakcijos 1 straipsnio 2 dalies m punktas, pagal kurią į šio įstatymo taikymo sritį nepatenka asmenys, pagal terminuotą darbo sutartį įdarbinti ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui arba dirbantys tik nereguliariai.

3. 1995 m. gruodžio 14 d. sudaryto Bendrojo susitarimo dėl tėvystės atostogų, išdėstyto 1996 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 96/34/EB dėl Bendrojo susitarimo dėl tėvystės atostogų, sudaryto tarp UNICE, CEEP ir ETUC, iš dalies pakeistos 1997 m. gruodžio 15 d. Tarybos direktyva 97/75/EB, priede, 2 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti kaip draudžiančią nacionalinę nuostatą, kaip antai 2008 m. lapkričio 8 d. Tirolio federalinės žemės įstatymo dėl sutartininkų iki 2009 m. vasario 1 d. galiojusios redakcijos 60 straipsnio paskutinis sakinytis, pagal kurį darbuotojai, pasinaudoję teise į dvejų metų trukmės vaiko priežiūros atostogas, pasibaigus šioms atostogoms praranda teisę į mokamas kasmetines atostogas, įgytą už metus prieš jų vaiko gimimą.

(¹) OL C 44, 2009 2 21.

2010 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Finanzgericht Düsseldorf (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Vera Mattner prieš Finanzamt Velbert

(Byla C-510/08) (¹)

(Laisvas kapitalo judėjimas — EB 56 ir EB 58 straipsniai — Dovanojamo turto mokesčiai — Sklypas su pastatu — Teisė į neapmokestinamąją sumą nuo apmokestinimo bazės — Skirtingas požiūris į rezidentus ir ne rezidentus)

(2010/C 161/12)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Vera Mattner

Atsakovė: Finanzamt Velbert

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Finanzgericht Düsseldorf — EB 39 ir 43 straipsnių bei EB 56 straipsnio kartu su EB 58 straipsniu išaiškinimas — Nacionalinis nekilnojamojo turto dovanojimo mokesčio reglamentavimas, pagal kurį neapmokestinamoji nekilnojamojo turto dalis, jeigu dovanotojo ir apdovanojo gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, sudaro 1 100 eurų, tačiau siekia 205 000 eurų, jeigu dovanotojas arba apdovanotasis turi gyvenamąją vietą nacionalinėje teritorijoje

Rezoliucinė dalis

EB 56 straipsnio ir EB 58 straipsnio nuostatos aiškintinos kaip draudžiančios tokių valstybės narės reglamentavimą, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pagal kurį, kalbant apie dovanojamo turto mokesčio apskaičiavimą, numatyta, kad neapmokestinamoji suma nuo apmokestinimo bazės šios valstybės narės teritorijoje esančio nekilnojamojo turto objekto dovanotojas ir apdovanotasis turi nuolatinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje, yra mažesnė nei neapmokestinamoji suma, kuri būtų taikoma, jeigu bent vienas jų tuo pačiu metu būtų turėjęs gyvenamąją vietą pirmoje valstybėje narėje.

(¹) OL C 44, 2009 2 21.

2010 m. balandžio 22 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Staatssecretaris van Financiën prieš X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (C-539/08)

(Sujungtos bylos C-536/08 ir C-539/08) (¹)

(Šeštoji PVM direktyva — 17 straipsnio 2 ir 3 dalys — 28b straipsnio A skirsnio 2 dalis — Teisė į atskaitą — Pereinamojo laikotarpio priemonės dėl prekybos tarp valstybių narių apmokestinimo — Prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta)

(2010/C 161/13)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Staatssecretaris van Financiën

Atsakovai: X (C-536/08), fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV (C-539/08)

Dalykas

Prašymai priimti prejudicinį sprendimą — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — 1977 m. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 17 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 28b straipsnio 2 dalies aiškinimas — Prekybos tarp valstybių narių apmokestinimo reglamentavimas pereinamuoju laikotarpiu — Prekių įsigijimo Bendrijos viduje vieta